

[Lilli Gyldenkilde]

hvad man skal tage stilling til, men det er der ikke nogen der har ofret mange ord på. Jeg synes, det i hvert fald skulle siges, hvad det egentlig handler om, det, vi her snakker om.

Dette være sagt, selv om jeg af principielle grunde ikke kunne drømme om at gå ind i substansen i en diskussion om, hvorvidt man skal stemme for eller imod. Vi stemmer altid imod disse ting, for vi mener ikke, at folketinget er det rette sted at sætte sig ned og lave overenskomster.

Den anden ting, der kaldte mig herop, var, at arbejdsministeren i sit svar til mig sagde, at man sandelig ikke har nægtet slagteriarbejderne mulighed for at få frie forhandlinger. Det er en sandhed med modifikationer – som det vistnok hedder i pænt sprog herinde – for sagen er jo, at folketinget har stået stand-by under hele denne sag. Der har, som jeg sagde ved førstebehandlingen . . . Jeg må vist få ordet lidt senere, min taletid er opbrugt.

Arne Melchior (CD):

En række talsmænd fra forskellige partier har bebrejdet andre partier, at de har skiftet opfattelse af muligheden for og betimeligheden af indgreb i denne konflikt. Hr. Ib Christensen brugte det udtryk, at man havde vendt 180° på en tallerken. Andre fra begge sider i salen har brugt diverse andre udtryk om de partier, som i dag går ind for at gribe ind, men ikke gjorde det for 8 eller 14 dage siden.

Jeg må tillade mig at sige, at der er anvendt logik à la Erasmus Montanus. Jeg vil tillade mig at hævde, at der ikke er skiftet standpunkt, som det påstås. Jeg har stadig det standpunkt, som jeg havde for en uge siden, at vi for en uge siden ikke skulle gribe ind. Der er ingen skift, når jeg i dag kan komme til det resultat, at nu er tiden inde til at skride ind. Hvis jeg skal med toget og bor et kvarters gang fra banegården, så kan jeg godt, når der er en halv time, til toget går, sige, at der stadig er god tid. Når jeg 10 minutter senere siger, at nu er der ikke god tid, så står det ikke i modsætning til, hvad jeg sagde før. Tiden er altså bare gået.

Tiden er også gået i slagterikonflikten, minutterne er gået, dagene er gået, og der er sket ting og sager. Jeg nævnede tidligere, at

hvor der før var 83 pct., der sagde nej, er der nu 53 pct. Det bør vel også nævnes, at vi nu har den situation, at det overenskomstforslag, der nu foreslås ophøjet til lov, har fået tilslutning ikke bare fra forhandlingsdelegationen, som også det første forslag fik, men også fra 115 af 130 tillidsmænd. Det er vel også at vise respekt for tillidsmændene og den måde, de er blevet valgt på, når man bakker op det, som de med så stort flertal har kunnet stille sig bag. Jeg må derfor afvise på det skarpeste enhver insinuation om, at der i dag er taget andet standpunkt. Rent bortset fra, at man jo har lov at blive klogere, så er det en anden situation, der foreligger, og det ville derfor være tåbeligt at have samme standpunkt som i den situation, der forelå dengang.

Fru Lilli Gyldenkilde fik, lige før hendes taletid var udløbet, sagt, at folketinget har stået stand-by. Ja, det manglede da bare andet. Folketinget står stand-by året rundt i alle samfundsvigtige spørgsmål; så er det da ganske selvfølgelig, at det også har været tilfældet her. Ellers ville vi svigte vor opgave.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil sige tak til hr. Arne Melchior, fordi han gav mig mulighed for at komme herop og få en kort bemærkning, så jeg kunne gøre det færdigt, som jeg var begyndt at sige. Dette folketing har stået stand-by hele tiden, og hvor har det stået stand-by? Det er jo det, der er vigtigt i denne sag. Det har været på arbejdsgiversiden, det har stået stand-by hele tiden, og det er det også nu, hvor vi skal til at gå til udvalgsarbejdet.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet har sandelig ikke bebrejdet centrum-demokraterne, at de har skiftet opfattelse. Det overgik i hvert fald min forstand, hvad centrum-demokraterne egentlig sagde, da vi i fredags diskuterede det samme emne, og jeg har talt med andre ordførere, der heller ikke fandt ud af det. Så vi har ikke anklaget centrum-demokraterne for at skifte standpunkt.

Når hr. Arne Melchior siger, at det må være forbeholdt enhver at blive klogere, vil jeg da sige, at selvfølgelig er det forbeholdt